

Готуємось до школи

Вступ до школи і для самої дитини, і для її батьків пов'язаний з певними тривогами і водночас з великими надіями. В нашому суспільстві багато років побуває низка упереджень щодо підготовки дітей до школи.

Упередження перше.

Майбутньому школяреві слід якомога раніше відмовитися від гри

Деякі батьки вважають, що гра постійно породжує в дитини бажання гратися, а не вчитися, сповільнює процес дорослішання.

Гра для дитини — важливий інструмент пізнання природного та соціального світу, своєрідний спосіб привласнення набутих знань і моделей поведінки. Саме в ігровій діяльності якнайкраще розвиваються пам'ять, увага, абстрактне мислення, навички орієнтування в просторі та взаємодії з іншими.

УПЕРЕДЖЕННЯ ДРУГЕ.

Перед школою обов'язково слід навчити дитину читати

Задля реалізації цього завдання батьки навчають читати склади й слова. Нерідко такий натиск викликає в дитини внутрішній спротив і навіть відразу до читання і книжки.

Шлях до формування читача починається з процесу слухання, казок, віршів, розглядання книжок, імітування процесу читання; під час обговорення, переказування змісту художніх творів, упізнання букв, складів і слів.

Свідомий читач виростає з уважного, вдумливого, чутливого слухача. Тому, шановні дорослі, намагайтеся систематично читати дітям, даруючи їм і собі хвилини спільного переживання та осмислення літературних творів.

УПЕРЕДЖЕННЯ ТРЕТЄ.

Перед вступом до школи діти вже мають уміти писати

Письмо — це складна навичка, що потребує злагодженої роботи дрібних м'язів кисті й усієї руки, а також добре розвиненого зорового сприйняття і довольної уваги, певної функціональної зрілості кори головного мозку.

Непідготовленість до письма (недостатній розвиток дрібної моторики, зорового сприйняття, уваги) може стати причиною виникнення в першому класі негативного ставлення до навчання, тривожності, невпевненості у власних діях, графічної скутості (написання графічних елементів нераціональним способом). Тому в дошкільному віці важливо створити умови для накопичення дитиною відповідного рухового і практичного досвіду, а роботу з розвитку м'язів пальців рук можна реалізувати за допомогою досить нескладних засобів:

- застібання і розстібання гудзиків;
- зав'язування шнурків;
- ліплення з пластиліну та глини;
- розфарбовування (предметів та контурних малюнків);
- малювання (декоративних, геометричних, рослинних орнаментів);
- штрихування від руки (прямими, ламаними, хвилястими лініями);
- складання пазлів та мозаїки різних розмірів;
- робота з конструктором, який має дрібні деталі;
- вирізання ножицями виробів з паперу;
- вишивання;
- нанизування намистин;
- пальчикова гімнастика тощо.

До речі, рівень розвитку дрібної моторики — один з показників інтелектуальної готовності до шкільного навчання. Зазвичай дитина, що має високий рівень розвитку дрібної моторики, здатна до логічних міркувань, має непогано розвинені пам'ять, увагу, зв'язне мовлення.

УПЕРЕДЖЕННЯ ЧЕТВЕРТЕ.

Рухова активність (непосидючість) шкодить успішному навчанню в школі

Деякі дорослі вважають, що перед вступом до школи слід виробляти посидючість. Але слід пам'ятати, що надмірні інтелектуальні навантаження без достатньої рухової активності мають негативні наслідки для біологічного дозрівання структур головного мозку дитини, підвищують кров'яний тиск, розбалансовують газообмін у нервових тканинах, викликаючи мікрогіпоксії.

УПЕРЕДЖЕННЯ П'ЯТЕ.

Розвиток емоційно-почуттєвої сфери не відіграє ролі у підготовці до школи

Те, як дитина адаптуватиметься до життя у новому колективі, як сприйматиме успіхи та невдачі, як розвиватиме власний потенціал, залежить насамперед від розвитку її емоційно-почуттєвої сфери. Дуже важливо вчити дітей дотримуватися культури людських стосунків та мінімізувати конфліктність власних взаємодій.

Емоційно-почуттєва сфера дошкільників є визначальною для їх успішної соціалізації та взаємодії з навколишнім світом. Саме вона впливає на гармонійність їхньої адаптації до майбутнього навчання в початковій школі.

